Када бих могао да вратим време уназад, данас бих пуцао у униформисане војнике, који су у Двору на Уни августа 1995, после операције Олуја, убили деветоро српских цивила. Свакако бих помогао жртвама, каже ексклузивно за "Данас" Јан Велендорф, некадашњи припадник данског батаљона УН, који је присуствовао ликвидацији хендикепираних српских цивила августа 1995.

Медији су објавили да сте од команданта Јоргена Колда тражили дозволу да пуцате, али да сте од њега добили одговор да не радите ништа већ да искључиво посматрате. Да ли је то тачно?

- Јесте, то је тако било. Од нас је тражено да сачекамо и да се не мешамо. Уједињене нације не пуцају у сукобима. Ми смо били припадници мировних трупа.

Да ли осећате кривицу због онога што се догодило?

- Кривицу? Не. Само сам тужан због свега што се догодило.

Какву реакцију јавности очекујете после обелодањивања овог случаја?

- Не очекујем ништа, као ни 1995.

И српско и хрватско тужилаштво су отворили истрагу о овом ратном злочину. Да ли сте спремни да сведочите пред судом о овом догађају?

- Апсолутно. Спреман сам да сведочим. Одазваћу се сваком позиву правосудних органа.

Зашто сте ћутали све ове године? Шта се променило па сте одлучили да проговорите о злочину?

- Нисам ја отворио ову причу. То су урадиле данске новине. Ја сам ове догађаје већ скоро потпуно заборавио.

Да ли сте у вашој јединици одлучили да ћутите о овом злочину?

- Никако. Дански контингент УН није био умешан у злочин.

Да ли вас је било ко из данске владе или министарства одбране контактирао у вези са овом причом?

- Не. Није било никаквих контаката.

***У* то време, 1995. године, да ли сте дали било какве информације данској влади и својим претпостављенима о овом ратном злочину над цивилима?**

- Постојала је комплетна истрага о овом случају у Данској. Моји претпостављени су били обавештени о овом догађају. Писали смо извештаје о томе шта се догодило, али не знам шта је било после с тим.

То значи да је утврђивана одговорност за овај злочин?

- Јесте, постојала је потпуна истрага 1995. и ништа после тога. Испитивала су ме двојица истражитеља УН. Они су разговарали и са још неким мојим друговима, али не знам шта је било после. Нико ми никада није ништа рекао.

(Александар Рокнић, Данас)